

MLÁ•TĀ• S NĀ•MI JARO...

Pondělí, 27 duben 2009

Blíží se máj, lásky čas - jaké hnusné klima, co? Meze se ohřívají, v alejích bude zase.... ale to si asi pletu s jinou story. Na každého ovšem leze jaro a hlavně květen jinak - někomu se hlásí rozvrzaná kolena a kytle, někomu se začínají stavět hejna hormonů do pozoru a proto, kudlanky a kudlánci - pokud to ješ, jde, jsem pro - využijme meze, ať to vráťe nebo skáťe...

Říkáme se řečením, že tělo musí jít do hrobu zhutované. Já si neustále používám do MP3 pravidelné vdráblá těla (v podobě vytrvalostního běhu) pravou edpotopní vykopávku, v ní jeden mládenec, celkem nevzhlednou patkou a velkými brýlemi, vyznává lásku nenápadně a drobné blondýnce. Fakt mu to jde... Jen se rozvlí struny své kytary v melodickém rytmu, začínám si všímat (pouze za svitu pouličních lamp) drobných kvítek chudobek a pampelišek, dvojic vedoucích se za ruce. Pádá mi, že život je na jaře jak krásný, ať už se do ehokoliv. Táhle minut stím mám pablíň tak 4 a díky bohu za něj. Někdy fixuju a nastavím si na M. Ono ne vždy se podaří nám ženám narazit na hodného mládence, který by nám nesměle, ale esvádívá zpívalouka:

"Tak daj mi svoju lásku, na pomoc mi rýchlo leať.. Tak poíaj mi nádej, dvakrát ti ju vráátim zpet"

Nebo těeba na oplátku ona zase:

"Predstav mi astie, zázrak pre máa sprav"

... No ekněte - jak to ta Gombitka tehdy dokázala? Paula